

คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ : กรณีศึกษาผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ศุภชัย ศิริสัตยกุล¹

กมลทิพย์ คำใจ²

บทความ
ฉบับพิเศษ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ 2) ศึกษาระดับปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ขนาดของธุรกิจ และประเภทของธุรกิจ ที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการ 4) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการ กับปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รวบรวมข้อมูลจาก ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งของสมาคมพ่อค้าม้งไทย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ใช้การแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย การทดสอบค่าที การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว การทดสอบความสัมพันธ์ ใช้สถิติการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 79 คน มีอายุอยู่ในช่วง 31 - 40 ปี มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ส่วนใหญ่ทำธุรกิจมาแล้ว 4 ปี อายุของธุรกิจมากที่สุด 0 - 4 ปี โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 150,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดเล็ก มีสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) มูลค่า ไม่เกิน 5 ล้านบาท อยู่ในรูปแบบเจ้าของคนเดียว การศึกษาคุณลักษณะเด่นของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการทั้ง 5 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 มีความสามารถในการบริหารจัดการ มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.00 รองลงมา คือ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.99 และด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.94 สำหรับระดับความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ในรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านกระบวนการภายใน มากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.93 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเรียนรู้และการเติบโต มีค่าเฉลี่ย 3.92 ปัจจัยด้านลูกค้ามีค่าเฉลี่ย 3.91 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ขนาดธุรกิจ และประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คุณลักษณะของผู้ประกอบการ กับความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.01 ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.651*

คำสำคัญ: คุณลักษณะของผู้ประกอบการ / ความสำเร็จในการดำเนินงาน / ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

¹ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

² อาจารย์ภาควิชาการบัญชีและการเงิน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Characteristics of Successful Entrepreneur: A Case Study of Hmong Entrepreneurs in Muang District, Chiangmai Province

Supachai Keereesatayakul

Kamolthip Kamjai

ABSTRACT

The objectives of this independent study were 1) to study the significance levels of the entrepreneur characteristics of Hmong hill tribe entrepreneurs in Muang District, Chiang Mai Province 2) to study the level of success factors in business operation 3) to investigate personal factors that influenced the characteristics including sex, age, education, length of time in the business, income, business size, and business type, 4) to examine the correlation between the entrepreneur characteristics and the successful factors in business operation. The sample were 150 Hmong informants in Muang District, Chiang Mai Province. The data was analyzed by using percentage, mean, standard deviation and the hypothesis testing which conducted through T-test and One-Way ANOVA. The correlation data was analyzed by using Pearson Correlation.

The results showed that most of the participants were male (79 persons), aged between 31-40. Their educational backgrounds were secondary school or lower. Most of the participants had been in the business between 0-4 years and had the average income of lower than 150,000 Baht. Most of the participants ran small business with fixed assets (not including land) worth not more than 5 million Baht and were sole owner.

The data analysis of entrepreneur characteristics of Hmong hill tribe showed that the level of success factors in all 5 aspects were at a high level with the average of 3.94. The management competency was at the highest level with an average of 4.00. The human relations was at the average of 3.99. The creativity thinking and learning was at the average of 3.94. The level of success factors in business operation was at a high level with the average of 3.91. The internal process perspective was at the average of 3.93. The learning and growth perspectives was at the average of 3.92 and the customer perspective was at the average of 3.91.

It was found that personal factors including gender, age, education, income, business size, and business type influenced the success in business operation of the entrepreneurs with a statistical significance level of 0.05. The entrepreneur characteristics and the success in business operation of entrepreneurs had positive relationship with a significance level of 0.01 falling on the medium level, and the Multiple correlation coefficient (R) was at 0.651*.

Keywords: Entrepreneur characteristics / business operation successfully / Hmong entrepreneurs

ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา

การเคลื่อนย้ายถิ่นของชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในเขตพื้นที่ภูเขาสูงในภาคเหนือของประเทศไทยมาตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2480 โดยได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขต 13 จังหวัดทางภาคเหนือของประเทศไทย ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำปาง พะเยา แพร่ น่าน สุโขทัย ตาก กำแพงเพชร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ และเลย ชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งจะมีอาชีพเป็นเกษตรกรและรับจ้าง เป็นส่วนใหญ่ และส่วนมากจะอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย (น้องจอย, 2550 : ออนไลน์) ซึ่งทำให้ชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งบางกลุ่มที่ใฝ่ฝันอยากมีฐานะ อยากมีความรู้ อยากทันกับความก้าวหน้าต่าง ๆ ของสังคมโลก จึงทำให้มีชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งได้มีการพัฒนาศักยภาพตนเองทั้งทางด้านการศึกษา การทำงานและเข้ามาอาศัยในตัวเมืองเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ อีกทั้งในปัจจุบัน การประกอบอาชีพของผู้ที่ได้รับการศึกษาและอาศัยอยู่ในสังคมเมืองที่มีความเจริญเติบโตทั้งทางด้านการค้า การลงทุน และการเคลื่อนย้ายของผู้คนที่มีความหลากหลายของวัฒนธรรม ทำให้เกิดธุรกิจใหม่และผู้ประกอบการรายย่อยที่ต้องการมีธุรกิจเป็นของตนเองมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีปัจจัยต่างที่เอื้อต่อการลงทุนหรือทำธุรกิจ อีกทั้งโดยเฉพาะการขับเคลื่อนนโยบายของภาครัฐที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ทั้งภาคการผลิต ภาคการค้า ภาคการบริการ และภาคธุรกิจเกษตร กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยมีการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ขึ้นในปี พ.ศ. 2543 เพื่อเป็นเครื่องมือฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในการขับเคลื่อนและเพิ่มศักยภาพ SMEs สู่ความมั่นคงอย่างยั่งยืนเปิดโอกาสให้การเป็นผู้ประกอบการยังได้รับการสนับสนุนเงินทุนในการประกอบการด้านธุรกิจท่ามกลางความหลากหลายของวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งไม่เพียงพอกับการประกอบอาชีพในพื้นที่ในระนาบเดียวกันกับประชากรในท้องถิ่นชนบทส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจที่มีความเจริญและมีความสำคัญในภาคเหนือ ที่ผู้ประกอบการต่าง ๆ เลือกที่จะลงทุนทำธุรกิจ จึงทำให้เกิดการแข่งขันสูงและเป็นเขตพื้นที่ ที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ได้ก่อตั้งสมาคมพ่อค้าม้งไทยขึ้น เพื่อเป็นที่ปรึกษากำลังในด้านธุรกิจ แשרประสบการณ์ในการทำธุรกิจ และให้ความช่วยเหลือกับผู้ประกอบการ ชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งที่คิดริเริ่มจะทำธุรกิจในเชียงใหม่ ให้ประสบความสำเร็จ มีความเท่าเทียมในฐานะทางสังคม ความรู้ และสามารถให้ความช่วยเหลือสำหรับผู้ประกอบการ ชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งในรุ่นต่อ ๆ ไปได้ (จริญ ศิริสัตยกุล, 2562, บทสัมภาษณ์)

ในปัจจุบันการเข้ามาประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมีบทบาทสำคัญ ทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการแข่งขันในการประกอบธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการไทยและผู้ประกอบการต่างชาติ จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการประสบความสำเร็จที่ยั่งยืนของผู้ประกอบการรายย่อย พบว่าประกอบไปด้วย 4 ปัจจัยคือ ด้านความรู้ ทักษะการบริหาร ด้านทุน ด้านความตั้งใจและด้านประสบการณ์รวมถึงการมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ จึงเชื่อได้ว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้นมีคุณลักษณะที่สำคัญเฉพาะตัว (ปราณี ตันประยูร, 2554) และจากข้อมูลงานวิจัยจำนวนมากที่พยายามที่จะค้นหาปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อความสำเร็จ

ของผู้ประกอบการ เช่น ปัจจัยส่วนตัวด้านการบริหาร เงินทุน การมุ่งเน้นกลยุทธ์ การเน้นการตลาดและอื่น ๆ ทำให้การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเป็นผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการและยังเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่สนใจที่ทำธุรกิจ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจดำเนินธุรกิจได้อย่างเหมาะสมและเพื่อสร้างโอกาสที่จะประสบความสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ขนาดของธุรกิจ และประเภทของธุรกิจ ที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้ได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการ คุณลักษณะผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่เป็นเจ้าของกิจการ และดำเนินกิจการโดยยอมรับความเสี่ยง ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต เป็นผู้นำในการพากิจการให้บรรลุจุดหมายขององค์กร เพื่อให้องค์กรเติบโต และเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ โดยสรุป จากคุณลักษณะของผู้ประกอบการ จากนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ได้แก่ Hodgetts and Kuratko (1995) , Bauback (1988), เมคกุ๊กัน (2550) สุรชัย ภัทรบรรเจิด (2554) ได้แก่

1. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การชอบงานท้าทาย กล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจ ชอบทำในสิ่งที่แปลกใหม่มีความทะเยอทะยาน
2. ความสามารถในการบริหาร เพราะผู้ประกอบการเป็นผู้รวบรวมปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเงินทุน ที่ดิน เครื่องจักรอุปกรณ์ แรงงาน และวัตถุดิบอื่น ๆ มาทำการผลิต จึงเสี่ยงไม่ได้ที่จะต้องทำการบริหารปัจจัยการผลิตทั้งด้านการเงิน การตลาด รวมทั้งการบริหารบุคคล
3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จต้องเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดหาวิธีใหม่ที่ดีกว่าเดิม และผลิตสิ่งใหม่ ๆ ที่เรียกว่านวัตกรรม

4. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human relation skills) ผู้ประกอบการจะต้องมีทักษะในการสื่อสารที่ดีกับบุคคลอื่น ๆ ของธุรกิจที่เข้าใจตรงกันวิธีการจูงใจให้พนักงานปฏิบัติงานด้วยวิธีการต่าง ๆ และควมมีภาวะผู้นำของผู้ประกอบการ

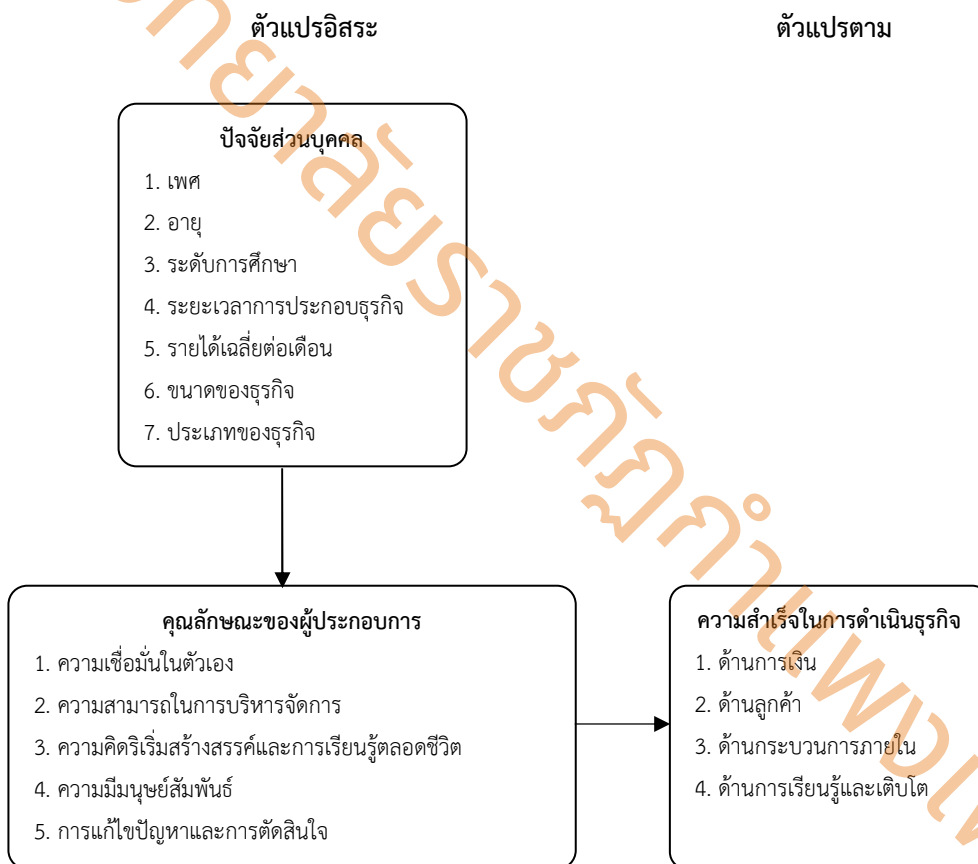
5. ทักษะการแก้ปัญหาและตัดสินใจ (Problem Solving & Decision-Making Skill) ในการประกอบธุรกิจส่วนตัวนั้นบ่อยครั้งที่จะต้องเผชิญกับปัญหาเชิงระบบของตัวธุรกิจรวมถึงปัญหารายวันที่เกิดแก่ลูกค้าและสินค้าบริการความเข้าใจในตัวปัญหาเทคนิคการวิเคราะห์ปัญหาการกำหนดทางเลือกในการตัดสินใจตลอดจนการวิเคราะห์ความคุ้มค่าเพื่อตัดสินใจจะเป็นทักษะที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จทางธุรกิจได้เป็นอย่างดี

แนวคิดและทฤษฎีดัชนีวัดความสำเร็จแบบสมดุล (Balanced Scorecard: BSC) เป็นกระบวนการในการบริหารที่อาศัยการกำหนดตัวชี้วัด เป็นกลไกสำคัญซึ่งใช้ในการจัดการที่ช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยการวัดหรือประเมินที่จะช่วยทำให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมุ่งเน้นในสิ่งที่มีคุณค่าต่อความสำเร็จขององค์กรหรือกิจการ Kaplan and Norton (1992, อ้างถึงใน สุชาสนี จำดวง, 2558, น.41-43) ที่กล่าวถึงแนวคิด Balanced Scorecard มีอยู่ 4 มุมมอง ดังนี้ 1. มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) กลยุทธ์ขององค์กรและการนำกลยุทธ์ดังกล่าวไปปฏิบัติได้จนก่อให้เกิดผลกำไร 2. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) หมายถึง วัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่เข้าไปช่วงชิงส่วนแบ่งการตลาดและลูกค้าที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) กระบวนการที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของลูกค้าและการบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเงิน 4. มุมมองด้านการเรียนรู้และเติบโต (Learning and Growth Perspective) เป็นการพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต้องสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดการเจริญเติบโตและปรับปรุงองค์การในอนาคตโครงสร้างการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กรมาจาก 3 แหล่งหลักดังนี้ บุคลากร ระบบสารสนเทศ และระเบียบวิธีปฏิบัติขององค์กร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รุ่งเพชร แสงศิริ และ นิธนา ฐานิธรนกร (2555) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจค้าส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดโบ้แบ้กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีเพศอายุสถานภาพการศึกษาประเภทธุรกิจและประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจไม่แตกต่างกันและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากรด้านกระบวนการให้บริการ และด้านลักษณะทางกายภาพไม่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจค้าส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดโบ้แบ้กรุงเทพมหานคร **ชลิตา บุญญา (2557)** พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความสามารถในการโน้มน้าวด้านการวางแผนเพื่ออนาคตด้านอำนาจการตัดสินใจด้านการเข้าใจตนเองและโอกาสของธุรกิจโดยร่วมกันพยากรณ์ความผันแปรของความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวิศกก่อสร้างในจังหวัดกรุงเทพมหานครได้คิดเป็นร้อยละ 55.56 **วิมลวิภา เกตุเทียน (2556)** พบว่า ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีจำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง ปัจจัยความมีนวัตกรรม ปัจจัยความกล้าเสี่ยง ปัจจัยการบริหารจัดการ

ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางคิดเป็นร้อยละ 43.80 ($R^2 = 0.438$) และอัจฉรา มานิตย์ (2558) การถอดบทเรียนคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนแคบหมูแม่แจ่มเทศบาลเมืองแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จมากที่สุดมี 3 คุณลักษณะ ได้แก่ ประการที่หนึ่งการเป็นผู้มีการต้องการความสำเร็จ ประการที่สองการเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ประการที่สามการเป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานของงานวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ขนาดของธุรกิจ และประเภทของธุรกิจ ส่งผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากร คือ ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ของสมาคมพ่อค้าแม่ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนสมาชิกทั้งหมด 150 คน เนื่องจาก กลุ่มประชากรมีจำนวนจำกัด ทางผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจากจำนวนสมาชิกทั้งหมด (จรรยา ศิริสัตยกุล, 2562, ข้อมูลสมาชิกสมาคมพ่อค้าแม่ไทย)

เครื่องมือที่ใช้ในเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่ได้ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จากนั้น นำไปทดสอบ (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะศึกษาจำนวน 30 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Item Analysis) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า Cronbach's Alpha Coefficient มีค่าความเชื่อมั่น = 0.83 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการและความสำเร็จของธุรกิจโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทำการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย Independent Simple t-test, One-way ANOVA ทำการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในสมาคมพ่อค้าแม่ไทย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 150 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 79 คน มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 39.33 ระดับการศึกษา พบว่า มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ส่วนใหญ่ระยะเวลาการประกอบธุรกิจมากที่สุด คือ 4 ปีหรือต่ำกว่า จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 55.33 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 150,000 บาท จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ขนาดธุรกิจมีขนาดเล็ก สินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) มูลค่าไม่เกิน 5 ล้านบาท จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 และมีธุรกิจประเภท บุคคลธรรมดา เจ้าของคนเดียว หรือ ธุรกิจครอบครัว จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

ตารางที่ 1 ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านมีความเชื่อมั่นในตัวเอง	3.92	0.67	มาก
2. ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ	4.00	0.64	มาก
3. ด้านความความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต	3.94	0.60	มาก
4. ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์	3.99	0.57	มาก
5. ด้านการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ	3.84	0.60	มาก
รวม	3.94	0.62	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 รองลงมา คือ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านความความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีค่าเฉลี่ย 3.94 ด้านมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีค่าเฉลี่ย 3.92 และ ด้านการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย 3.84 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ปัจจัยด้านการเงิน	3.88	0.69	มาก
2. ปัจจัยด้านลูกค้า	3.91	0.61	มาก
3. ปัจจัยด้านกระบวนการภายใน	3.93	0.58	มาก
4. ปัจจัยด้านการเรียนรู้และการเติบโต	3.92	0.69	มาก
รวม	3.91	0.53	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านกระบวนการภายใน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.93 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเรียนรู้และการเติบโต มีค่าเฉลี่ย 3.92 ปัจจัยด้านลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 3.91 และปัจจัยด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.88 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง พบว่า ความแตกต่างของลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในสมาคมพ่อค้าม้งไทย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ขนาดธุรกิจ และ ประเภทของธุรกิจ ส่วนปัจจัย

ด้านระยะเวลาการประกอบธุรกิจ ที่แตกต่างกันจะไม่ส่งผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทย
ภูเขาเผ่าม้ง ในสมาคมพ่อค้าม้งไทย

คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการชาติพันธุ์
ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 3 สรุปความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของ
ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการ	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์	ทิศทาง
1. ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง	.695**	.000	สูง	เดียวกัน
2. ปัจจัยด้านความสามารถในการบริหารจัดการ	.727**	.000	สูง	เดียวกัน
3. ปัจจัยด้านความความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการ เรียนรู้ตลอดชีวิต	.584**	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
4. ปัจจัยด้านความมีมนุษยสัมพันธ์	.663**	.000	สูง	เดียวกัน
5. ปัจจัยด้านการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ	.586**	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การทดสอบความสัมพันธ์ โดยวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการพิสูจน์ ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่อความสำเร็จ
ในการดำเนินงานของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
แบบเพียร์สันซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับ (บุญธรรม กิจปริตาริสุทธิ, 2549) ดังนี้ การแปรผลค่าสหสัมพันธ์

ความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก	.81 - 1.00
ความสัมพันธ์กันในระดับสูง	.61 - .80
ความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง	.41 - .60
ความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ	.21 - .40
ความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก	.00 - .20

จากตารางที่ 3 จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์
ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ โดยสามารถเรียงลำดับความสัมพันธ์รายชื่อได้ดังนี้
ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ ($r = .727^{**}$) ด้านมีความเชื่อมั่นในตัวเอง ($r = .695^{**}$) ด้านความมี
มนุษยสัมพันธ์ ($r = .663^{**}$) ด้านการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ ($r = .586^{**}$) และด้านความความคิดริเริ่ม
สร้างสรรค์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($r = .584^{**}$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับความสำคัญของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่าคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 5 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามความสำคัญพบว่า

1.1 ด้านความสามารถในการบริหารจัดการมีความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยสามลำดับแรก พบว่า ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง มีการวางแผนในการดำเนินงานเสมอมากที่สุด รองลงมา คือ มีการบริหารงานด้วยการเอาใจใส่ลูกค้าเสมอ และสามารถบริหารงานให้บรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายอยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง จะวางแผนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ล่วงหน้าก่อน ส่วนการบริหารงานนั้น จะเน้นการเอาใจใส่ลูกค้าที่เข้ามาซื้อของอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับวิมพิริภา เกตุเทียน (2556) คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างพบว่ามีจำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการบริหารจัดการ ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง ปัจจัยความมีนวัตกรรม ปัจจัยความกล้าเสี่ยง ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ

1.2 ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยสามลำดับแรก พบว่า มีความสามารถและชอบที่จะติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นอยู่เสมอมากที่สุด รองลงมาคือมีความสามารถในการเจรจาต่อรองกับผู้อื่น และมีความสามารถที่จะโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งมีความชอบที่จะติดต่อสื่อสารกับผู้ประกอบการคนอื่น หรือแม่แต่ลูกค้าของตนเองอยู่แล้ว ซึ่งโดยส่วนตัวมีความสามารถในการเจรจาต่อรอง และมีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจลูกค้าหรือแม่แต่การคุยเพื่อโน้มน้าวจิตใจของลูกค้าเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดคุณลักษณะของผู้ประกอบการ (รัชจรินทร์ พรชัยวิเศษกุล และคณะ, 2546 อ้างถึงใน ชลิตา บุญญา, 2557) ที่กล่าวถึงความมีมนุษยสัมพันธ์คือการมีความสามารถในการเจรจาต่อรองมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารมีความรู้ในการบริหารจัดการการมีมนุษยสัมพันธ์สามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นมีความสามารถในการทำงานเป็นทีมและมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

1.3 ด้านความความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยสามลำดับแรกพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักจะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ค้นหาเทคนิคใหม่ด้วยความคิดของตนเอง ในแบบที่ไม่เหมือนใคร รองลงมา คือ มีความคิดริเริ่มทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันและติดตามข้อมูลข่าวสารธุรกิจอยู่ และ การรู้จักคิดค้น พัฒนาสินค้าให้มีความใหม่ทันสมัยอยู่เสมอในสายตาของลูกค้า เนื่องมาจากว่า สินค้าของชนชาติพันธุ์มีความโดดเด่นในด้านรูปลักษณ์ และในเชิงของวัฒนธรรม และมีรูปแบบที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า กระเป๋า หรือแม่แต่สินค้าเกษตร เป็นต้น จึงทำให้ผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ที่มีการติดตามข่าวสารทางธุรกิจ และให้ความสนใจในด้านพฤติกรรมผู้บริโภคที่นิยมซื้อสินค้าประเภทนี้มากขึ้นหรือน้อยลง หรือไปในทิศทางใด รวมไปถึงการคิดหาวิธีใหม่ในการพัฒนารูปแบบสินค้าให้ทันสมัย ให้มีเอกลักษณ์ของชาวเขาซึ่งเป็นจุดเด่น มานำเสนอให้กับลูกค้า สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2554 อ้างถึง

ใน ชลิตา บุญญา, 2557, น.14) ระบุไว้ว่า ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันเนื่องมาจากรูปแบบวิถีคิดที่จะก่อให้เกิดมุมมองแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากผู้อื่นไม่ติดยึดติดกับรูปแบบเดิม ๆ สามารถที่จะแสวงหาโอกาสเพื่อนำมาบริหารและพัฒนาให้เกิดคุณค่าแก่ธุรกิจของตนได้

1.4 ด้านมีความเชื่อมั่นในตัวเองมีความสำคัญเป็นลำดับที่ 4 เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยสามลำดับแรกพบว่าความตั้งใจที่จะนำธุรกิจของตนเองไปสู่โอกาสและความสำเร็จอยู่เสมอ รองลงมา คือความสามารถตัดสินใจได้ในภาวะที่บีบบังคับหรือมีข้อจำกัด และ มีความเด็ดขาดกับตนเองและผู้อื่น ทั้งนี้เนื่องมาจาก ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการทุกคนมีความตั้งใจที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จให้มากที่สุด และจะมีความสามารถในการตัดสินใจที่รวดเร็วแม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่บีบบังคับ และการตัดสินใจย่อมจะมีความเด็ดขาดอยู่เสมอ เพื่อที่จะสามารถดำเนินการได้ตรงตามแผนการดำเนินงานที่วางไว้ สอดคล้องกับงานของ อัจฉรา มานิตย์ (2558) ที่พบว่าคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนแคบหมูแม่แจ่ม เทศบาลเมืองแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คุณลักษณะผู้ประกอบการที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จมากที่สุดมี 3 คุณลักษณะได้แก่ 1) การเป็นผู้มีการต้องการความสำเร็จ 2) การเป็นผู้มีความรับผิดชอบ 3) การเป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นในการทำงานมากและยึดถือคุณภาพของสินค้าและบริการมีการพัฒนาตนเองโดยการแสวงหาความรู้ใหม่และพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าของธุรกิจอยู่เสมอ

1.5 ด้านการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจมีความสำคัญเป็นลำดับที่ 5 เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยสามลำดับแรกพบว่าถ้าเกิดปัญหาในการทำงาน จะหาทางแก้ไขปัญหาที่นั้นจนสำเร็จ มีความสามารถตัดสินใจในสถานการณ์หรือสิ่งที่ยากต่อการตัดสินใจด้วยตัวเอง และจะพยายามหาสาเหตุของปัญหา ทำให้ผู้ประกอบการดำเนินงานได้ไปคล่องด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ของสุรชัย ภัทรบรรเจิด (2554 อ้างถึงใน ชลิตา บุญญา, 2557, น.8-12) กล่าวว่า ถ้าตัดสินใจและมีความมุ่งมั่นพยายาม ถ้าตัดสินใจมีความหนักแน่นไม่หวาดหวั่นเชื่อมั่นในตนเองกับงานที่ทำ มีจิตใจของนักต่อสู้ แม้งานจะหนักก็ทุ่มเทให้สุดความสามารถ ไม่กลัวงานหนักถือว่างานหนักนั้นเป็นงานท้าทายใช้ความรู้สติปัญญา ความสามารถของเขาในการทำงานเขาจะภูมิใจเมื่อทำได้สำเร็จ ความมุ่งมั่นพยายามนั้น เป็นการทุ่มเทชีวิตจิตใจ ทำแข่งขันกับตัวเองและแข่งขันกับเวลาจนขวยหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคจนสามารถบรรลุความสำเร็จ และยังสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2554 อ้างถึงใน ชลิตา บุญญา, 2557, น.14) กล่าวว่า ทักษะการแก้ปัญหาและตัดสินใจ ในการประกอบธุรกิจส่วนตัวนั้น บ่อยครั้งที่จะต้องเผชิญกับปัญหาเชิงระบบของตัวธุรกิจ รวมถึงปัญหาในวันที่เกิดแก่ลูกค้าและสินค้า บริการ ความเข้าใจในตัวปัญหา เทคนิคการวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดทางเลือกในการตัดสินใจ ตลอดจนการวิเคราะห์ความคุ้มค่าเพื่อตัดสินใจจะเป็นทักษะที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จทางธุรกิจได้เป็นอย่างดี

2. ความสำเร็จของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกระบวนการภายใน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้และการเติบโตและด้านลูกค้า ส่วนด้านการเงิน ขอนี้ผู้ประกอบการให้ความสำคัญน้อยที่สุด ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัฐวุฒิ วงศาเสถียร (2558) คุณลักษณะผู้ประกอบการและความสำเร็จ

ของการประกอบการวิสาหกิจในประเทศไทย ซึ่งพบว่าสำหรับความสำเร็จของการประกอบการด้านการเงิน ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ด้านการสร้างสินค้าและบริการมีคุณภาพดี ด้านการส่งเสริมนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ด้านการได้รับความยึดมั่นผูกพันจากพนักงาน ด้านการเพิ่มขึ้นของศักยภาพด้านทรัพยากรมนุษย์ภาพรวมและรายชื่อแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเนื่องมาจากผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งให้ความสำคัญกับด้านกระบวนการภายใน ซึ่งตัวผู้ประกอบการเองลงมาบริหารงานด้วยตนเองทุกขั้นตอน ซึ่งอาจจะต่างจากองค์กรใหญ่ซึ่งจะมีพนักงานทำหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย จึงทำให้ด้านการเงินมีความสำคัญในการดำเนินธุรกิจก็เป็นไปได้

3. ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ขนาดของธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ส่วนระยะเวลาการประกอบธุรกิจ ที่แตกต่างกันจะไม่ส่งผลต่อคุณลักษณะผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาสินี โพธิ์พันธ์ (2557) คุณลักษณะผู้ประกอบการที่พึงประสงค์ของธุรกิจหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันไม่ส่งผลต่อคุณลักษณะผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากว่า กลุ่มสินค้าที่ผลิตจากผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งจะเป็นสินค้าประเภททางการเกษตร เสื้อผ้า และสินค้าแปรรูปต่าง ๆ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชนเผ่าม้ง ซึ่งส่วนมากจะทำเป็นภาคส่วนธุรกิจ แต่ในกลุ่มสินค้าโอท็อป จะทำเป็นวิสาหกิจชุมชน ได้รับความร่วมมือจากทางรัฐบาล ใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น โดยใช้ความรู้ความสามารถของคนในชุมชนนั้น ๆ ซึ่งลักษณะการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของทั้งสองกลุ่ม จะมีความแตกต่างกัน เช่น กระบวนการภายในของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง อาจจะทำคนเดียว ธุรกิจครอบครัว หรือหุ้นส่วนทางธุรกิจมากกว่า แต่กลุ่มสินค้าโอท็อปจะเป็นกลุ่มคนในชุมชนช่วยกันคิดและผลิตรายการ ส่วนด้านการเงินของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง อาจจะใช้เงินส่วนตัว หรือกู้ยืมมาเพื่อประกอบธุรกิจ แต่กลุ่มสินค้าโอท็อปจะมีเงินจากภาครัฐเข้ามาช่วยในการผลิตหรือกองทุนเงินชุมชนนั้น ๆ ด้านการวางแผนต่าง ๆ ของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งจะต้องวางแผนทั้งทางด้านการเงิน การผลิต การจัดซื้อ การจัดจำหน่ายเพื่อให้เกิดเงินหมุนเวียนขึ้นมาเพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดและดำเนินการไปได้ ซึ่งมีความเสี่ยงอยู่มาก แต่กลุ่มสินค้าโอท็อปนั้นจะผลิตตามความรู้ความสามารถของคนในชุมชน ที่มีลักษณะเด่นชัด ซึ่งจะตรงหรือไม่ตรงกับความต้องการของลูกค้า เป็นต้น

4. คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ในระดับปานกลางโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.651* สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมพิวิภา เกตุเทียน (2556) พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการและความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำถึงปานกลาง ความสัมพันธ์ของทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการชาติพันธุ์ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการมีเพียง 3 ด้านเท่านั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านความสามารถในการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านมีความเชื่อมั่นในตัวเอง และปัจจัยด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2554 อ้างถึงใน ชลิตา บุญญา, 2557, น.14) ระบุไว้ว่า ศักยภาพที่มีความสำคัญและเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบธุรกิจได้แก่ 1. ความมุ่งมั่น 2. มนุษย์สัมพันธ์และทักษะการสื่อสาร 3. การบริหารเวลา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ ซึ่งผลวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านนี้ของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยสูงอยู่ในลำดับที่ 1 เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ผู้ประกอบการควรมีการวางแผนการทำงาน ทั้งระยะยาวและระยะสั้น เช่น แผน 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี เป็นต้น รวมไปถึงมีการประเมินว่าแผนงานได้ผลมากน้อยเพียงใด เพื่อนำมาปรับใช้กับแผนงานระยะยาวได้ และจะต้องมีความรู้และติดตามข่าวสารทางเศรษฐกิจของประเทศอยู่เสมอ เพื่อติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ของบ้านเมือง รวมทั้งกระแสนิยมในการบริโภคของผู้บริโภคต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับใช้ในธุรกิจของตน ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

2. ด้านการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ ซึ่งผลวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านนี้ส่งผลต่อผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจของตนสามารถหาสาเหตุ แล้วตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบและทันท่วงที ดังนั้นผู้ประกอบการควรแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา เพื่อนำความรู้ที่ได้รับเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ต่อกิจการของตนอยู่เสมอ ในการทำงานเมื่อเกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้สามารถฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านั้นไปได้ด้วยดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาโดยพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และเนื่องจากยังมีตัวแปรที่คาดว่าจะมีความเกี่ยวข้อง เช่น ปัจจัยการจัดการองค์กร การให้บริการของตลาด หรือปัจจัยความต้องการของผู้ซื้อหรือผู้บริโภค เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เป็นประโยชน์ต่อวงการวิจัย และเป็นข้อมูลให้แก่กลุ่มสมาชิกผู้ประกอบการการค้าที่สนใจต่อไป

2. ควรมีการศึกษาในส่วนของกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจเพื่อการพัฒนาธุรกิจที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ชลิตา บุญนภา. (2557). **คุณลักษณะของผู้ประกอบการและโอกาสของธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- น้องจอย. **ชนเผ่าม้ง – ประวัติความเป็นมา**. [Online]. Available: <http://www.openbase.in.th/node/751> [2550, มิถุนายน 12].
- นัฐวุฒิ วงศาเสถียร.(2558). **คุณลักษณะผู้ประกอบการและความสำเร็จของการประกอบการวิสาหกิจใน ประเทศไทย**. วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์, 10(2), 123-136.
- บุญธรรม กิจประดาบริสุทธิ์. (2555). **สถิติเพื่อการวิจัย**. 4. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.
- ปราณี ต้นประยูร. (2554). **คุณลักษณะของผู้ประกอบการ และความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เมศกุ๊กกัน พรานซิส. (2550). **กลยุทธ์สู่ความสำเร็จสำหรับเจ้าของและ CEO ยุคใหม่ (อนัญญา จารวงศ์ วณิช , ผู้แปลและเรียบเรียง)**. กรุงเทพฯ : โนวเลจเบสท์.
- รุ่งเพชร แสงทิรัฐ และนิตนา ฐานิตธนกร. (2555). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจค้าส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดโบ้เบ้ กรุงเทพมหานคร**. (ในการประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 24 (หน้า 774-783). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ).
- วิมลวิภา เกตุเทียน.(2556). **คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ. (2558). **คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุธาสินี จำดวง. (2558). **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และคุณลักษณะผู้ประกอบการกับความสำเร็จของการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา กรณีศึกษา ภายใต้โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC)**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุธาสินี โพธิ์พันธ์. (2557). **คุณลักษณะผู้ประกอบการที่พึงประสงค์ของธุรกิจหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. (ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) สาขาวิชา บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สุรชัย ภัทรบรรเจิด. (2554). คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ. [Online].

Available: <http://www.pattanakit.net/index.php?lay=show&ac=article&id=538705672&Ntype=124>.

อัจฉรา มานิตย์. (2558). การถอดบทเรียนคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนแคบหมูแม่แจ่มเทศบาลเมืองแม่ใจ จังหวัดเชียงใหม่. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

Baumback, Clifford. M. (1988). *How to Organize and Operate a Small Business*. New Jersey: Prentice -Hall International.

Hodgetts, R. M., & Kuratko, D.F. (1995). *Effective Small Business Management (5th ed.)*. Fort Worth Dryden.

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
SWMJDMUWJPS